

CULTURETA LLORETENCA

CARLOS ARBÓ

Divendres 20 d'abril, a Lloret de Mar, es va celebrar la tercera Nit de la Cultura. En la presentació, la presidenta de l'Associació Popular d'Amics de la Cultura (APAC) va assenyalar que les arts i les lletres han d'emprar l'amabilitat i el somriure com a elements per combatre la intolerància, la fatxenderia i la intimidació.

Tot seguit es va premiar la tasca realitzada per l'Oficina de Català i per la companyia de Teatre de la Selva alhora que es guardonaven els escriptors de Lloret que havien publicat en el darrer any, sense filar gaire prim si eren llibres o articles en revistes.

La sessió va continuar amb l'anunci dels noms dels guanyadors de

CULTURETA LLORETENCA

la vuitena edició dels Premis Literaris Vila de Lloret, relats i poesies amb temàtica de viatges presentats pels alumnes de primària i secundària, a més d'una secció dedicada als adults. També s'atorgava per cinquena vegada el premi Joan Llaverias per a contes infantils il·lustrats.

La vetllada va comptar amb actuacions d'artistes locals que van interpretar una cançó trobadoresca, el Cant dels Ocells amb arranjaments per a guitarra, una havanera carrinclona i una lectura emfàtica de la llegenda d'Apol·lo i Dafne, del llibre Les Metamorfosis d'Ovidi.

L'apòtesi final va ser el lliurament del guardó Sa Gavina a Sebastià Rusalleda per haver-se mantingut "fidel per sempre més al servei d'aquest poble".

En Sebastià, enginyer de professió i investigador per vocació, durant el llarg exili voluntari a Madrid com a membre de la Comisión Nacional de la Energía, descobria que la platja de Santa Cristina va inspirar el pintor Sorolla i demostrava que, en el llibret original de l'òpera Marina de Francesc Camprodon, apareixia la frase "costa, la de Levante, playa, la de Lloret" i no "costas las de Levante, playas las que lloré", com sostenien algunes ànimes perverses.

En acabar el ritual anual hom tenia la sensació d'haver assistit a una nova representació de la "cultureta" local, connotació despectiva que l'any 1971 es va inventar l'escriptor Joan de Segarra per definir aquells que, pagats de si mateixos, es consideren l'elit d'una intel·lectualitat que sempre es mira el melic.

En el cas de Lloret, suprimint el sopar de gala i obertes les portes del Teatre a tothom, és de justícia reconèixer que s'ha creat una esclatxa en la pètria estructura del certamen.

Ara bé, no n'hi ha prou de canviar una mena de Nit de Santa Llúcia, en format macarrònic, per una espècie de concurs de redacció com el que convoca la Coca-Cola.

Si s'aspira aconseguir una cultura popular, en un Lloret multicultural, s'ha d'apostar per un plantejament capaç d'atreure a col·lectius que, fins ara, no s'han sentit participants de l'efemèride.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2012/04/24/cultureta-lloretenca/558687.html?utm_source=rss